

ՈՂՁԱՅԵ ՀՐԵՆԻՐԵՄԵՑ

Տառք Դամոսքեան ձգորքէն
 արագ թռչիմ սրբավար,
 Սասիմ' 'ի սպծմ' Հայրենեաց
 ազնիւս սգաով հրրավար,
 Միրայ ողջոյն տալ փութաւ
 հոռամաց յորտեալ Նրախայ,
 Վիճանկան չիմ' ծոցոյն
 ծրնունչ Հանդեսս ամօրեայ:
 Հիւսմ' գայս ողջոյն կ'ընդգրկես
 գիտեմ', Նրախի ցոռ, անշուշտ,
 Օտարաբնակ' գոր որդիդ
 քեզ կ'առաքե ի բացոռստ:
 Յայծիմ' լրսին կ'ողջոյնէր
 սիրտս ըզքեզ զիմ' ըմտանին,
 Բայց թող այսօր քս աւիթ
 գայս իմ ողջոյնի տանին
 Ի Հայաստան թոռնցանէմ,
 ուր իմ' եղբայք բընակին.
 Տալ թնկրաւից առնտիս
 յառաջնում' յայս Զրաքին: —
 — Ողջոյն, գոչ, պատգաին,
 կրկին ողջոյն մեղմեման,
 Չեզի, ո՛հ Հայք. ձեր եղբայր՝
 յօտարութեան գաղթական.
 Զձեզ՝ որ թեմիկ, Վրկայի
 եւ Սեւի շուրջ բոլորած,
 Համարին յափռուրս բնակիք,
 յիշիմ' ես միշտ ամնոռաց:
 Հայք. որ ի սփռուրդ էք. ձեզ
 գիտութեան չիւսմ' ցանկացողք.
 Տօղիլ առաւ խառնումս
 գովագին ցօղ մամուլացօղ.
 Գիտութեան մեծ գանձարան
 յառնեմ' գաղտնիքն անմախամ,
 Չեզ ընծայիմ' եղբայրից
 թիւք աւերակներ թագմագում: —
 — Աստուգանք գմբեմայի
 գերկնից յարկին շրջանակ,
 Զորս Բրկատեղի, Աստուգեանք
 դռք. մեծուկայն կ'ընձեք Հայք.
 Նրկարեմ' ես ձորագոյն,
 որ ի յագուրդ գանձք Հայք
 Ընդարմակի ձեր մտաց
 սանման ուղիդ գիտութեամբ:
 — Դիցունեայն ձեռք կարկտեւ,
 Բնապատուով քեզ. յորդ գեղջիւր.
 Հետ քեզ ըրիք բնութեան մեծ
 Ի դաշտավայրս եւ յեղտիւր:

Թոշնոց, բռնաց պնտութեան
 սահմանն անբաւ՝ խոգարկեց
 Բնախոս հիտից է շաւիղ
 եւ ծանապարհ անարգի:
 Զեզ հետ Նիդով, Գաւմագետ,
 կ'իմայ խորչեր հնադարեան,
 Խոռգի, ինչ դեպք կամ ով ոք
 քամմունն թէ վառ յարեան:
 — Խոռնունայ քեզ, քամագունն
 Որքեւս մեծ քնարահար,
 Հնչիլ երբեմն էլիբոռս
 մէջ քաղցրադի գիւր քընար:
 Կամիլառաստ Նրախայ
 ծփանք թրթռնե քնարիս լնար
 Հոգեպարար գործնոց
 տողիմ' նրբեմն ազգիս, Հայք:
 Դնմունք ձեռնայ. Գերկիղնայ
 լեզուք յամաթի ձեզ ժողով:
 — Արդարեւն Եանապետ
 գիւր պատմութեան Բրկային
 Ի տես հանձ. քաջափորձ
 Արաւետաւոր ձեզ մարդկան:
 — Անդրեանն վեճ կերպարանք
 ստեպ ի թերթիս ցորման,
 Մատուռակի ցառածին
 գաղտնիքս գիւր քաճակ:
 — Եւփրոսինէ Զեզ տայ ցոյց
 լքմայ գեղուն մերթ ժաշակ:
 — Սիմոնիդայ խորքումք.
 Արքիդիդան եւ բերանք,
 Մի թերթիս մէջ տեղ գտնեմ
 'ս ոչ կարժատես դեզերանք: — —
 — Յարդար կ'իւր երբ առնուս,
 ո՛հ Ըննադատ Բրկայիս,
 Դու քալ կ'ընձ Ըննք ազնիւ՝
 գիւր թերթիս թնկրաւիթ.
 Տալ իրաւունք եւ գովեմ.
 Բայց մ'իւր Ընդգայ պատառես
 Խորքումք յօղտիլ
 թերթիս օգուտ խմբարեւ: —
 — Հայտաւր, լնար գայս Բրկայի.
 գոր քալմարման քեզ կարդաւ.
 Արմագանգաք քաղարիւր
 իրաւութեանն եւ արդ կամ:
 Դուք. ո՛հ Գիտունք. որ գազգիս
 հեռուք շրջայն գիտման.
 Եղիւ, սիրով գաւառին
 փոթեմայից տալ արմագանք: —

Ա.